

عنوان مقاله:

واکاوی اهداف پایداری در خانه های تاریخی مناطق گرم و خشک (نمونه موردی: خانه های کاشان)

محل انتشار:

اولین کنفرانس معماری و فضاهای شهری پایدار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

تهمینه امامی - آموزشکده فنی و حرفه ای سما دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوراسگان، اصفهان، ایران

نگار تائبی - آموزشکده فنی و حرفه ای سما دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوراسگان، اصفهان، ایران

سپیده امینی - آموزشکده فنی و حرفه ای سما دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوراسگان، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

امروزه طراحی معماری در راستای توسعه پایدار، با هدف کاهش آسیب های محیطی و هماهنگی با طبیعت و با مدیریت منابع انرژی و طراحی منطبق بر اساس چرخه حیات و طراحی انسانی مورد توجه معماران و شهرسازان قرار گرفته است. از آنجا که معماری سنتی به صورت سازگار با طبیعت و اقلیم و بر اساس بهره وری از انرژی های تجدید پذیر بوده است، مطالعه آن می تواند الگویی مناسب برای دستیابی به راهکارهای عملی بهره برداری از امکانات، با کمترین اتلاف انرژی های تجدیدناپذیر به دست دهد. در گذشته مکان یابی و نحوه استقرار ابنیه در شهرها با توجه به وضعیت اقلیمی منطقه صورت گرفته است. به عبارت دیگر، فرم ابنیه و جهت گیری گذرها با توجه به هدف کاهش یا افزایش دما و رطوبت در نظر گرفته شده است. به طور مثال، در مناطق گرم و خشک، به منظور آسایش انسان، بهره مندی از دمای ثابت عمق زمین، سبزینگی و آب مورد نظر بوده است. عناصر معماری و چیدمان فضاها نیز در این مناطق ویژگی های خاص خود را به همین منظور، پیدا کرده اند. در این کاوش ویژگی های منطبق با اصول پایداری خانه های تاریخی کاشان به عنوان نمونه، مورد بررسی قرار می گیرد.

کلمات کلیدی:

پایداری، اصول معماری ایرانی، اقلیم گرم و خشک، خانه های تاریخی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/294938>

